

Bruxelles, den 13.9.2017
SWD(2017) 292 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Henstilling med henblik på Rådets afgørelse

om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en frihandelsaftale med Australien

{COM(2017) 472 final}
{SWD(2017) 293 final}

Resumé
Konsekvensanalyse af en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om frihandelsaftaler med henholdsvis Australien og New Zealand
A. Behov for handling
Hvorfor? Hvad er problemstillingen?
<p>Ifølge EU's nye handelspolitik, som er beskrevet i Kommissionens meddelelse "Handel for alle", vil EU's tilgang til handelspolitik blive mere effektiv, når det gælder om at skabe økonomiske resultater, og være mere gennemsigtig og ikke blot promovere interesser, men ligeledes værdier. Disse overordnede mål omfatter handel og bæredygtig udvikling og fremme af EU's værdier og standarder (såsom menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø-, sundheds- og forbrugerbeskyttelse) og fremme af handel og investeringer for SMV'er. Der kræves et ambitiøst program med multilaterale og bilaterale forhandlinger for at udnytte potentialet i handel fuldt ud. Dette er hjørnестenen i initiativet med henblik på at indlede forhandlinger om frihandelsaftaler med Australien og New Zealand, som er blandt de konkrete initiativer i "Handel for alle".</p> <p>Betingelserne for at få adgang til de australske og newzealandske markeder er forholdsvis mindre gunstige for EU's virksomheder i forhold til lande uden for EU, der har indgået frihandelsaftaler (FTA'er) med Australien og New Zealand. Selv om Australien og New Zealand har lave importafgifter, opkræver begge lande forholdsvis høje toldafgifter for visse produkter, hvortil kommer ikketoldmæssige hindringer, f.eks. forskellige bestemmelser.</p> <p>Det begrænsede anvendelsesområde for de eksisterende sektoraftaler, både med Australien og New Zealand, betyder også, at EU's overordnede handelsrelaterede mål ikke kan nås for så vidt angår Australien og New Zealand, fordi der er få relevante bilaterale regler, som er materielle og bindende, og ingen generelle håndhævelsesmidler inden for rammerne af bilateral samhandel og bilaterale investeringer.</p>
Hvilke resultater forventes der af initiativet?
<p>At fremme mere lige konkurrencevilkår i forhold til de lande, der allerede er berettiget til præferencebehandling på grund af deres frihandelsaftaler med Australien og New Zealand.</p> <p>At realisere det uudnyttede potentiale ved øgede handels- og investeringsstrømme mellem EU og Australien og mellem EU og New Zealand. Dette kan opnås ved at reducere de eksisterende hindringer for handel og investeringer, idet der tages hensyn til EU's landbrugsinteresser, og ved at undersøge mulighederne for et fremadskuende samarbejde om regulering på udvalgte områder.</p> <p>At indføre nye rammer med helhedsorienterede, progressive og ajourførte regelsæt for handels- og investeringsforbindelserne mellem henholdsvis EU og Australien og EU og New Zealand, også med henblik på de politiske rammeaftaler, som for nyligt er indgået med både Australien og New Zealand.</p>
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan?
<p>Der er to hovedformål med det politiske indgreb: at forbedre de specifikke betingelser for en intensivering af EU's handels- og investeringsforbindelser med Australien og New Zealand og gennemføre de generelle målsætninger for EU's handelspolitik som fastsat i meddelelsen "Handel for alle". I henhold til artikel 3 sammenholdt med artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det kun EU, der kan forhandle handelsaftaler. I henhold til artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) finder nærhedsprincippet ikke anvendelse på de områder, hvor EU har enekompetence.</p>
B. Løsninger
Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsninger er overvejet? Foretrakkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor?
<p>Der blev udpeget tre løsningsmodeller.</p> <p>Model A ("referencescenariet") er en videreførelse af den nuværende ramme, men dette kan føre til en relativ forværring af de bilaterale handelsforbindelser, og at målene ikke opnås.</p> <p>Model B omfatter referencescenariet og en forbedret gennemførelse af de eksisterende bilaterale sektoraftaler eller yderligere sektorspecifikke aftaler baseret på de eksisterende bilaterale sektoraftaler. Der blev ikke arbejdet videre med model B, fordi den ikke er politisk bæredygtig for hverken Australien eller New Zealand.</p> <p>Model C gør det muligt at indgå to parallelle, moderne og brede aftaler — en med Australien og en med New Zealand. Dette forudsætter en betydelig indsats for at fjerne toldmæssige og ikketoldmæssige hindringer, liberalisering og fremme af tjenesteydelser og investeringer, beskyttelse af investeringer og yderligere reguleringsmæssigt samarbejde, under hensyntagen til de gældende følsomme områder og undtagelser. Denne model er opdelt i deløsnings afhængigt af ambitionsniveauet: C1) et konservativt scenarie med delvis liberalisering og C2) et scenarie med øget liberalisering, herunder fuld liberalisering af importtolden på varer. Model C blev understøttet af parallelle drøftelser med Australien og New Zealand om</p>

fastlæggelsen af anvendelsesområdet for de fremtidige frihandelsaftaler. EU's foretrukne løsningsmodel er en ændret model C2, hvor der tages hensyn til særligt følsomme områder inden for bestemte delsektorer i landbruget, hvilket også fremgår af gennemgangen af konsekvensanalysen.

Hvem støtter hvilken løsning?

Europa-Kommissionen og de australske og newzealandske myndigheder støtter løsningsmodel C, da dette er den mest fordelagtige for begge sider. Et flertal af de interesserede parter i erhvervssektoren er tilhængere af nye frihandelsaftaler med henholdsvis Australien og New Zealand for yderligere at styrke de økonomiske bånd, dog med undtagelse af en række interesserede parter fra bestemte delsektorer i landbruget i EU, der ikke kan tilslutte sig en fuld liberalisering af specifikke produkter. Interesserede parter fra den almenyttige sektor understregede vigtigheden af at opretholde høje standarder på det sociale og miljømæssige område, forbrugerområdet og andre områder og at sikre regeringernes ret til at regulere. Dette er i overensstemmelse med EU's politiske mål for frihandelsaftaler.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning?

Den foretrukne løsningsmodel har overordnet set positive økonomiske konsekvenser for EU, Australien og New Zealand. For EU's vedkommende forventes denne løsning at medføre en ændring i realt BNP på næsten 0,02 %, som i betragtning af størrelsen af EU's økonomi anses for at være betydelig (4,9 mia. EUR) på lang sigt. Den økonomiske velfærd stiger med 4,8 mia. EUR på lang sigt. For Australiens vedkommende forventes en stigning i realt BNP på 0,20 % (4,2 mia. EUR), og den økonomiske velfærd forventes at stige med 1,8 mia. EUR på lang sigt. For New Zealands vedkommende forventes en stigning i realt BNP på 0,52 % (1,3 mia. EUR), og den økonomiske velfærd forventes at stige med 0,6 mia. EUR på lang sigt. Denne løsning vil generelt give store økonomiske fordele under hensyntagen til følsomme områder i bestemte landbrugssektorer. Hvad angår sociale virkninger (navnlig lønninger og beskæftigelse), vil der formentlig være en lille positiv effekt i EU, Australien og New Zealand. De overordnede virkninger på økonomiske, sociale og menneskelige rettigheder (en passende levestandard, retten til at arbejde, social beskyttelse) og andre rettigheder, der kommer af velfærdsgevinster, vil være positive.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning?

En reduktion i handelsbarrierer fører normalt til øget økonomisk aktivitet og dermed lidt højere drivhusgas- (CO₂)-emissioner (en stigning i Australien på 0,38 % og i New Zealand på 0,64 %, og en stigning i EU på 0,04 %), og et fald i resten af verden, hvilket på lang sigt vil føre til en marginal stigning på verdensplan. EU agter at medtage bestemmelser i aftalen om principper for miljøbeskyttelse i et kapitel om handel og bæredygtig udvikling. Handelsliberalisering kan i et vist omfang føre til midlertidig arbejdsløshed (reallokering) i enkelte sektorer. Især kan en øget markedsadgang inden for det primære jordbrug have en negativ effekt på beskæftigelsen hos små landbrugere i EU.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne?

Den foretrukne løsning vil medføre omfattende reduktioner af barriererne for EU's eksport af varer og tjenesteydelser til Australien og New Zealand og for EU's investeringer i begge lande. Bestemmelser, der forenkler toldprocedurerne og bureaukratiet, er til gavn for små eksportører og er således af særlig stor betydning for små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Desuden vil bestemmelser om bilateralt samarbejde for at fremme SMV'ers adgang til oplysninger øge gennemsigtigheden.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Frihandelsaftalerne forventes ikke at have væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder. (Der vil være direkte negative virkninger for EU's budget på grund af udeblevne toldindtægter.)

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

Nej.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

Efter indgåelsen, ikrafttrædelsen og gennemførelsen af de nye frihandelsaftaler vil disse blive overvåget ved hjælp af overvågningsindikatorer. Regelmæssige høringer af interesserede parter vil sikre, at der følges effektivt op på gennemførelsen af dem. De nye frihandelsaftaler vil blive evalueret, efter at de har været trådt i kraft i tilstrækkelig tid til at sikre, at de relevante data er tilgængelige.

